

22. szám.
 Novemb. 28-án 1863.

Megjelenik minden szombatnapon egy íven sorra le képpel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 hóra jul.—dec. 3 frt., és három hóra jul.—sept. 1 frt. 50 kr. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. —
Kiadó hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szá n.

XIV. kötet.

A Z Ö R Ö K Ö D É S I P E R.

Boldogváry és Agostváry között,

melyben 33 bíró votizál,

a nélkül, hogy két egyforma szavazat találkoznék.

1. Ágostváry urnak vagyon elég *jussa*
 Az ő dolga, hogy azt valahogy kifussa.
2. Bizonyítsa be azt, hogy ő Ágostváry
 S *apja házassága* nem volt lári fári.
2. Óhajtható volna, hogy a *megboldogult*
 Nyilatkoznék: valyon mit tart e dologrul?
4. *Jussa* vagyon neki *extra dominium*,
 De hogy bele jusson, *pium desiderium*.
5. Azt hiszem, jó volna előbb *protestálni*,
 Hogy mi sikere lesz? el fog aztán válni.
6. A *jobbágyaikat* kén megszavaztatni
 Melyiknek kívánnak eztán adóztatni?
7. Ez in principio *népszavazat* lenne,
 Gonosz példaadást támasztanánk benne.
8. *Recognitionem juris dominalis!*
 Megállapodhatnánk ezen vivmánynál is.
9. *Itéletet* hozni kell minden esetre
 És a végrehajtást bizni az egekre.
10. Au contraire. Először az *executio*.
 Aztán az ítélet; — én tudom, hogy mi jó?
11. Nem úgy van, mi mind elfogadjuk az *elvet*,
 Hanem a *személy* az, mit a tanács elvet.
12. Oh persze! A *személy* nem szenved kétséget.
 Hogy *mit* adjunk neki? Beszélünk e végett.
13. No hát *adjuk* neki, a mit kíván; de ugy,
 Hogy a másiktól meg *ne vegyük el* sehogy.
14. Mondjuk neki, *várjon*, mig meghal a másik.
15. Egyuttal elvárhat a feltámadásig.
16. De isz oly sokáig el nem halaszthatni.
17. És még sem dönthetjük el *egyedül* azt mi.
18. Sürgeti ezt a pört a sok *journalista!*
19. Nem adok rá semmit, tudom csak *kék füst a!*
20. A *torna egyletek* is nagyon zaklatnak.
21. Ha nekik úgy tetszik, ott most *birkózhatnak*.
22. Mindenfelé folyik a miatt a *meeting*..
23. No bizony azokra sokat hederitünk.
24. *Verseket* is irnak szörnyen mindenfelé.
25. Vers nem *documentum*, nem tehetjük belé.
26. Az *aviticitás* el levén törülve,
 Én azt tartom jobb lesz, ha maradunk ülve.
27. Annyit tegyünk, hogy *betelekkönyveztessek*

- Ágostváry névre; s oszt? szent a békesség!
28. Én többet akarok! *Installáljuk* még ma. Ennek dicsőségét hagyom a *szomszédra*.
29. Köszönöm alásan a jó mulatságot. Hátha Boldogváry engem hátba vágott.
30. Legyen mind *kettőé* egyszerre a birtok. Jobbágyok, lássátok, fizetni hogy birtok?

31. Nem kell panaszkodnunk! Ebből *hosszú per* lesz. A népet ne kérjük, mert verfluchter Kerl ez.
32. Sőt gyorsan kell tennünk, akármit, valamit, Semmit, egy keveset, mindent, vagy azt, a mit.
33. Én csak bátorodom aztat közbevetni: *Hát a perköltséget ki fogja fizetni?*

K. M.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Szezin Faber barátom! od van ni. Ömonta masoknak tavaly: „ne menjünk a fallal a fejünknek!” s azok a masok nem is mentek a falunkkal fejnek, hanem ü ment úgy a fajunkkal a felünknek, hogy mosd nem csak a feje van a falba, hanem az egisz testi alapotya. Csak hiba, a ki puskával akar masokat ijeszteni, elib győződj meg magat rula, hogy nincs megtöltve. — Bizon jó dolog volt rigi romaiaknál, mikor töb istenek izs voltak; ha az ember az egyiket megharagitota magara, folyamota a másikhoz, a ki megvidelmezte. — Hanem hat nota binye, lata kedves barátom uram, muszka nagy herceget? Nem lata? In latam. Od voltam szerb templomba, mikor ü is od volt. A nagy

herceg igen kegyes firfiu. Mikor haza ment, szipen megcsokolta pap kezit; a többiek is mind megcsokoltak. Od volt vele egy hat is fil lab magas finn urasag is, a ki hitelire nizve protestans; akartam latnyi, hogy had ez is megcsokolja a derik popa barátunk kezit. Bizon csak megcsokolta az is. — Azutan megnizete magaval nagyherceg magyar koronat is; meg Istvan kiraly job kezit; is a kiralyi sirboltokat. — Este huzata maganak Patikarusokal magyar notakat is Rakoczy indulot. — Kapta itlite alatt negyvenharom depeset. — Fizete Duchange kocsmarosnak ötezer rubelt harom napi vendigszeretet contojairt, is megigirté, hogy majd megint elgyün. No ez nagyon meg fogja örvendtetnyi *Europat*; (tudnyilik a vendigfogadot.)

Tallérossy von Zebulon.

Az anglus és a bécsi publicista.

Egy mylord beszélt egyikével a jelesebb bécsi capacitásoknak. Angliáról volt a szó, annak kitünő intézményeiről, iparáról és a többi. A bécsi publicista felsohajtott; bár csak ő egyszer Angliába eljuthatna!

— Hisz ezt a gyönyörűséget mai világban nagyon könnyen megszerezheti ön magának; semmi sem könnyebb, mint oda utazni. Nem is olyan drága.

— Az mind igaz, de én irtózom a tengeri utazástól.

— No már ez baj.

— Csak azt lehetne valahogy mellőzni.

— Már azt bizony pedig nem lehet mellőzni; Anglia sziget, oda nem lehet bejutni szárazon.

— De talán még is: — *valami nagy kerüléssel?*

(Bécsben sok okos ember van, a ki azt hiszi, hogy be lehet egy szigetbe jutni, csak jól ki kell kerülni a vizet.)

Muszka szerelmi vollenás.

Az én keblem olyan forró,
Mint kiben kigyúlt a vutki.
Tied pedig mint a kályha
Mely tegnapelőtt aludt ki.

Szemed, mint a kozák dárda
Szívemet rég általjárta.
Mig te nálad az érzemén y
Mint bagaria, oly kemén y.

Én, mint medve lépes méznek
Hozzád olyanformán érzek.
Te meg hozzám, szép tubikám,
Mint caviár, vagy oly pikánt.

Óh bár a sors a szivedet
Puhitaná meg aképen,
Miként én a kancsukával
Választottim hátát szépen.

Hogy elmondhatnám rólad is
Ha a sors nekem rendelend,
S nem futhatsz többé tőlem el;
„Varsóban helyreállt a rend.“

K. M.

Jönnék a trichinok!

Hát ez megint micsoda új veszedelem?
Már jönnék! Már megkezdték! Vesterstadtban,
Poroszországban már kétszáz embert megtámadtak,
azok közül kilenczven elesett, husz rögtön meghalt, a
többi is a halállal vívódik.

Kicsodák?
A trichinok!
Mik azok?

Hát olyan apró kis infusoriák, olyan microscopi-
cus szörnyetegek, a mik némely disznó húsban csak
mint fehér pontocskákat láthatók. Ha valaki a fehér pon-
tocskákat közül egyet lenyel, az a gyomrában rögtön
megelevenül, kiegyenesedik, mint a kigyó, elkezd sza-
porítani, egy nap alatt milliót szaporít, akkor ezek a
kis tühegyű állatkák keresztül furják magukat a gyom-
rán, a belein, áteszik magukat a húsába, az izmaiba, s
rövid időn elpusztítják az embert; megeszik élve. Így
ettek meg egy egész lakodalmas népet Hallstadtban,
mely elébb őket ette meg, revange-ul.

Az ilyen hírek aztán a magyar embernek egyet-
len utolsó örömét, a disznótort is megkeserítik. Már ez-
után, mikor a jó debreczeni kolbászt feltalálják élénk:
sápadt arczczal fogunk villával kezünkben előtte tétó-
vázni; valyon nincsenek-e benne trichinok? s mikor a
szalonnába bele lökjük a kést, ugyanarra a papirosra,
a melybe az takargatva volt, ha még ugyan fog rajta a
toll, végrendeletünket fogjuk megírni.

Csak az az egy felfedezés vigasztal, hogy a mely
vendégek pálinkát ittak ama veszedelmes lakadalmon,
azoknak semmi bajuk sem történt. Tehát védelmezzük
magunkat, a hogy tudjuk e gonosz ellenség ellen.

Tanácsoljuk minden olvasónknak, hogy e hir ol-
vasása után rögtön egy korty szilvóriumot vegyen be.
Ki tudja, hátha a trichinoknak még a hirt is kikel az
emberben?

Az ifjú dalnok.

Az ifjú dalnok kapta lantját,
És pengeté keservesen.
Megénekelte rajt' galambját,
'Kit nem indít keserve sem.'
És zengett rajta a hazáról
Oly dalt mely szívet ingerel,
S a melyre sok ajk így beszéle:
'Ilyet kutya se venne fel.'

De ő eltelve ihletéssel
Lenézte hitvány ellenit,
S dalt dalra költve, így sohajta:
A dal hazája nincsen itt!
Profétáját kidobja honja,
Megveti kit imádni kék . . .
Magyar hazám! te beamed látom
Krisztus urunk Názáretét.

Szólt. És kirtartó akarattal
Dolgozni kezdte el megént.
És elkészíte izzadás közt
Egy terjedelmes költeményt.
S a szerkesztőhöz vive bátran,
Szólt: — csak megillet a babér . . . ?
Az válaszol rá: igen, igen,
Őn megszolgált egy tál babér'!!

Lantfy.

Legujabb varsói rendelet.

A gyász betiltásához!
Függelék!!!

Miután a fehér' és fekete színeknek összeállításá-
és közlétványra hozása mindenképen tilalmas: az ujság-
kiadóknak is megtiltatik fehér papírra, fekete betűkkel
nyomatott hirdapokat nyomtatni.

A hirdapok viselete ezentúl legyen vagy egészen
fehér, vagy egészen fekete.

A z á m !

Constantin nagyherczeg Patikárust rendelte a
díszlakomájához zenélni. Előtte való este találkozik Pa-
tikárus egy szerkesztő pajtásával. Nagyon büszke volt!
— No most! holnap ugy-e inkább lennél *czigány*.
mint szerkesztő?

— Az ám. De húzd el csak neki véletlenül a „Bo-
zse csoz polszke“-t, akkor aztán majd inkább szeretnél
szerkesztő lenni, mint *czigány*.

Hát a piknik?

— Hát mit izentek? Eljönnek?

— A **vendégek**, azok azt izenték, hogy mind eljönnek, hanem a **pecsenyék** nem jönnek.

Uj neme a liquidatióknak.

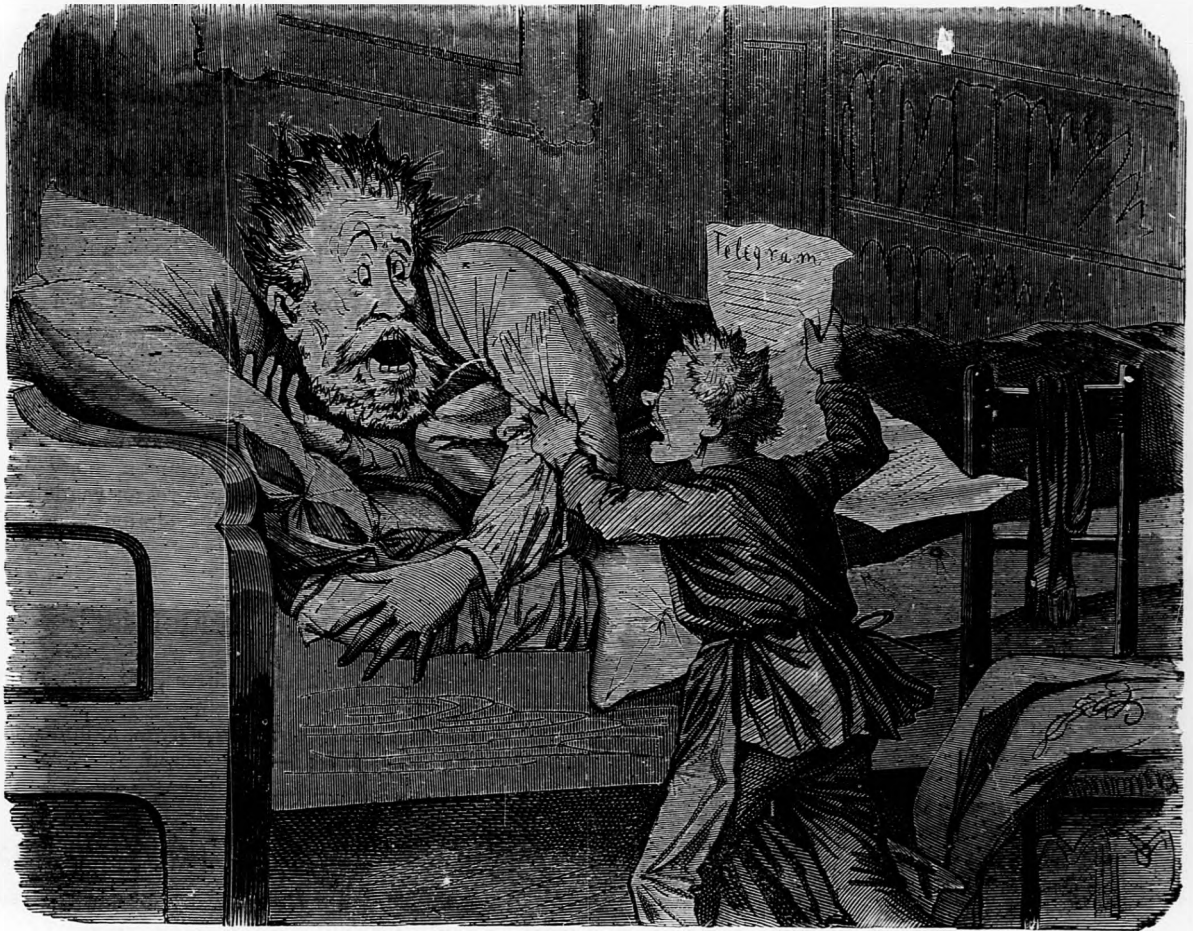
Liquidatióknak hiják a börzén azt a mulatságot, mikor két ember egy bizonyos napra fogadkozik, hogy ennyi s ennyi áron ezt vagy amazt a börzei áruczikket adni és venni fogja, s a kitűzött napon aztán összejönnek, megnézik az akkori árfolyamot; ha az magasabb az előre kialakított árnál, akkor az eladó, ha alacsonyabb, a vevő fizeti ki a másíknak a különbséget.

Az utóbbi hetekben ez a „játék“ nagyon mozgalmas volt. Fogadott, vállalkozott boldog, boldogtalan,

Egy este nagyot esett a cursus. Futottak az apró vállalkozók szerteszélylyel. Egynek a többi között, ki baisesre spekulált, négy egész forintot kellett volna győztes vetélytársa markába le fizetni; de mikor az a négy forint is távolléte által tünteté ki magát. Erre a nyertes a fizetni nem tudót jól pofon vágta, s azután még adott neki egy forintot. Négy meg egy, az öt: egy pofonnak az ára=öt forint; „már most quíttek vagyunk.“

Reméljük, hogy a kereskedelmi „*usance*“ új rendszabásai között ez is benn lesz foglalva.

Kik azok, a kikre legkellemetlenebbül hatottak a trónbeszédok.

Szedő inas (felrángatja a szerkesztőt éjjeli álmából.)

Szerkesztő. No, mi baj?

Sz. i. Távirat jött. Tessék hamar lefordítani.

Szerk. Hogy az isten akár hová tegye! Miféle?

Sz. i. Trónbeszéd.

Szerk. Megint trónbeszéd! Hosszu-e?

Sz. i. Hétszáz kilenczven hat szó!

Szerk. Jeruzsálem! Aztán éjjel után egy és fél órakor! Mit háborgatják ezekkel a trónbeszédekkel a békés polgárok nyugalmát? Most épen azt álmodtam, hogy kilencz ezer előfizetőm jött. Add ide no!

Édes édes.

Czukros vers.

Egyik ember, ló, fut, fárad,
Még sincs eredménye;
Míg másnak az is teljesül
Mihez nincs reménye.
Egyik ember a postán kap
Idéző levelet,
Más meg pénzzel terhelhet vesz
A várt üres helyett.
Egyik ajándékot is kap
Azt sem tudja honnét;
Míg más nem tudja megkapni
A saját magáét:
A szerencse gyermeke így
Csibukoz kényére
S im két mázsa finom czukrot
Tesznek le elébe. —
Honnét, — hogyan, — miként van ez?
Töri rajta fejét,
S végre persze kitalálja
Honnét küldték — helyét;
Egy párt mosolyog felette
S aztán körül járja;
És szóll — ez már derék prezent
Ennek nincsen párja! . . . . .

S mint baráti hozzá jönnek
Egyik másik kérdi
Kitől kaptad, honnét vetted?
S ő tüstént beszéli: —
Hogy ettől és ettől kapta
Régi jó barátja.
A vér még is nem vált vízzé
Ime mostan látja.
És mint lovagias ember
— Várni lehet tőle. —
Így szóll, — ha kell egy pár süveg
Fogadj el belőle, —
Ugy is már itt van a lista
S neved itt a sorral
Kiket meg foga majd lezni
Pár süveg czukorral. —
Hanem mégis derék gyerek
Az az én barátom.
Czukrot küld; — de hogy is van ez? . . .
Hisz oly régen láttam
— Különben ő kereskedő —
S ügyét baját viszem,
Meg is nyerem! . . . egy pár süveg
Oda is kell — hiszem. —

Kérem szépen! — hogy nevetek
Ne tessék ízélni . . .
Mert ha meg lát reám durrant, —
Attól lehet félni. —
Inkább itt lassan megsúgom
Hogy el lesz majd hülvé
Ha meg tudja hogy a czukor
Nem neki — csak

Nevére lett küldve! . . .
— De titkot tartani elvem
En el nem árulom
Ámbár mindegy — be nem látja
Azt előre tudom.
Tudom ugy is — ha meg tudja.
Így főz le csunyául
Ven Si' schon etwas halten wohn,
Halten Sie ihr mau! —

Tilinkós Pista.**Magyar Miska és német Miska.**

N. M. Ejnye, már a berlini Kladderadatsch is
olyan halavány vicceket kezd közre bocsátani, mint az
Üstökös.

M. M. Hja barátom; — „sötétben“ minden tehén
„fekete.“

Bolond Miska Kakas Mártonhoz.

Haj, Marcsi, csak olyan az a te paródiád a ma-
gatok darabjára, mintha én azt mondanám, hogy nem
fáj ám, ha az ember a *legérzékenyebb* részét vagdalja is
kessel s például mingyárt kivágnám előtted — a *tyuk-*
szememet.

Was gut, und theuer ist!

— No barátom, már most süttess, főzess, was *gut*
und *theuer* ist!

— Hát majd süttetek *krumplit*, az nálunk most
a *legdrágább*. Aztán jó is; — a ki szereti.

A beszéd ezüst, a hallgatás arany.

Tökéletesen igaz: *Ezüst János* „beszél;“ *Arany*
János meg' „hallgat.“

**Mi különbség van a muzska és a
többi diplomatia között?**

(Megoldás.)

A muzska „*vérrrel*“ *ír*; a többi pedig „*tintával*“
töröldöz.

E p i g r a m m.

A szem, a száj, az orr, a fül,
Mind jó szerv, mert meg nem ehit;
De a has — ez korog belül,
Ezzel gyakran vagyunk csehül.

Ama bizonyos csizmadia és felesége Kérdései és feleletei.

— — Hallod-e asszony, már megélünk; a város-
ligeti tóban *sulyom* terem. (Lassabban beszéljen kend,
meghalja Szkene, s mingyárt lehúz még egy milliót az
inségesektől.) Nem tudja az, hogy ez enni való, elhitet-
jük vele, hogy az *pannoniai cziprus*. (Hát még ha azt
megtudná, hogy nálunk egy virágot úgy hínak, hogy
„papsajt“, a másikat meg úgy, hogy „kenyérbél.“) No
azokat meg épen beanschlagolná. Ne adja Isten, hogy
most le találjon Pestre jönni, mert ha Girókutinál meg-
látja azt az óriási tököt, soha se hiteti el vele semmi re-
ferendárius többet, hogy itt szárazság volt. Akkora
tököt még Bécsben sem látni.

— — Thiers azt mondta a kongresszusról, hogy
az igen jeles dolog, ha a doktorok összejönnek consilium-
ot tartani; hanem hogy a betegek jöjjenek össze, ba-
jaikról kölcsönösen panaszkodni, az szomorú látvány
lenne. (Kivált a kik *ragadós betegségben* vannak.)

— — A budgetből kiderül, hogy az államkincstár-
nak 1500 macskája is van. (Valyon miféle titulusuk le-
het ezen hivatalos állású cziczáknak.) Talán ilyenforma:
„Ő nesztelencziczája, N. N. Kand Úr; álladalmi egérfo-
galmazó.“

— — Giuglini leghiresebb tenor, a londoni ope-
ratársaságnál; olasz szülőtte városának azt felelte, hogy
ingyen nem énekelhet s egy föllépésért kevesebbet nem
fogadhat el, mint *tiz centesimot* (krajczár) honfitársaitól.
— Nálunk nagylelkűbbek a tenoristák, ha az ő követe-
lésük és a magyar színház ígérete között *tiz centesimo*
a különbség — akkor — átmennek a német színházba
énekelni.

— — A *jakut* nemzetnél vannak emberek, a kik
abban a művészetben qualificalják magukat, hogy ki tud
többet enni. — (Látszik, hogy azoknak még nem refe-
rált Szkéne.)

— — Türr és Krivácsy pöre most kerül a turini
törvényszékek elé. (Tehát a magyar ember még a kül-
földi bíróságokat is ellátja processussal.)

— Ugyarcsak szidják ám az Idők Tanújáék Re-
nának a könyvét. (Hát kendtek mit szólnak hozzá?)
Mink? Semmit; mert nem olvastuk. Az Idők Tanu-
jáék *szidják, vesszik* és *olvassák*; mi pedig *nem szid-
juk, nem vesszük* és *nem olvassuk*. Melyikünk tesz
vele több jót?

Korrajz.

— *Ehesek* vagytok, kedvelteim? Jó esnék valami
harapni való.

No majd mingyárt hozatok egy portió *fagylaltat*.
— *Megszomjuztatok* ugy-e? Jól esnék valami jó
frissítő?

No majd mingyárt hozatok egy garasára *sült gesz-
tenyét*.

Magyar Miska fogadása.

Fogadtam a *pajtásommal*, hogy tavasszal lesz há-
boru. Ha lesz, akkor én ütöm ötet hátba; ha nem lesz,
akkor ő üthet engem hátba. Ugy de, ha ő engem hátba
üt, az már verekedés; a verekedés pedig háboru; és így
mindenesetre én ütöm ötet hátba.

Melyik a másik.

Két fit egy műkereskedés kirakatában szemlé-
lén „*Az első bűn*“ czimű könyomatot, mutogatta az
egyik másikának: ez Ádám és Éva, ez pedig a csábító
kigyó.

„Nem tudod — kérdé az utóbbi — melyik az
Ádám és melyik az Éva?“

„Hát hogy tudhatom azt, ha nincsenek felöltöz-
ve?“ volt a felelet.

Kakas Márton az égen.

— Egy kis leányka gyakran nézegette az Üstö-
kös czimlapját, s gyermeki kérdéseire azt mondták neki,
hogy az a hosszú farkú csillag az üstökös, az a furcsa
ember pedig, a ki rajta nyargal, Kakas Márton. — Egy-
szer valóságos üstökös jelenik meg az égen s a mint a
kis leánynak megmutatták, nagy sebességgel elszaladt
édes apjáért s nagy buzgóságában azt kiáltá be neki,
hogy: jöjjön ki hamar, *Kakas Márton van az égen*.

Furcsa vigasztolás.

Románia. Hát mink nem fogunk az asztalhoz jutni
abban a vendégségben?

Burno Patre. Az asztalhoz? Sőt „höher!“ Az asz-
talra, mint *sütemény*.

Csak egy kadencia.

Ismét fölhivatott Vay:

Lett e hirtől szörnyű zaj;

Ujságoknak ez nem baj;

De elolvadt mint a vaj.

S megint csak azt mondák: „*jaj*.“

Számrejtvény.

Az egésznek 1. 2. 3. 4. a neve.

Hajdan 3. 4. 1. 2. énekelte benne.

Valaki 4. 3. 2. 1. — t érez iránta.

De csak 3. 2. 1. 4. támad utána.

Ű ha mint 2. 3. 4. 1. hódítaná meg.

Akkor 4. 1. 2. 3. lenne belőle.

Coriolán.

Duodécz kiadásban.

Hah! a tribúnok engem számkivetnek!
Megvonják tőlem hasznát frey билетnek!
Ezért még engem majd megemlegetnek!
Boszúmat állom én: dicső eretnek!

Te rád, Kerepes Capitólja átok!
Ha minket elutazni hagyátok!
Bukjék meg drámátok, operátok!
Soh se legyen jó tenoristátok!
Rekedt legyen a primadonnátok!
Egér, patkány lakja a kasszátok!
Látok! Tátog szátok! Átok rátok!

Volscus vezér, akarsz-e állni bosszút?
Itt látod azt, pedig mi szörnyü hossz út!
Bár télen át hozzád vezet nagyon rosz út
Áldozat füstjét ez tán ide hozzuk.

Kerepes színház, készülj a csatára!
Bősz indulatnak nem leend határa!
Emlékezzél meg pártütő vasára;
Ország dülő törökre tatárra!
S aztán gondolj kegyetlen Hölgyfutárra.

Látod-e hát ős volscus nép ephóra:
Hogy tettél szert ily sok jó tapsolóra?
Ki érted ingyen „ora et labora“
Nem várva érte még borraivalóra:
Boszúból tapsol: „vivát! fora! fora!“

Laptulajdonos és főmunkatárs: JÓKAI MÓR.

Felelős szerkesztő: DIENES LAJOS.

Lakása: Papnövelde-utca 1. sz. II. emelet.

Nyomatott Emich G. magy. akad. nyomd. Pesten 1863.

(Barátok-tere 7-ik szám.)

Rajzolja; Jankó J. — Metszi: Pollák.